Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J 07302 Телефони (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 207. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 29-го ЖОВТНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 29, 1985 No. 207. VOL. XCII

В ЄРУСАЛИМІ ЗНИЩИЛИ УКРАЇНСЬКИЙ ПАМ'ЯТНИК

Єрусалим (тел.). — Як подає Яків Сусленський телефоном з Єрусалиму, ще в четвер, 26-го вересня ц.р., голова організації ветеранів Другої світової війни Стефан Граск разом із своїми товаришами знищили зовсім молотами пам'ятник українцям-жертвам нацистського і совєтського терорів, який був відкритий в окремій церемонії 13-го травня цього року у присутності членів Товариства Єврейсько-Українських Зв'язків, фундатора пам'ятника Юрія Диби з Ванкуверу, і четверо українців із ЗСА, які в часі Другої світової війни рятували жидів від нацистського терору. Посвячення пам'ятника довершив о. Ярослав Свищук.

Пам'ятник стояв на Горі Сіон і його відкриття було поєднане із заявами та промовами жидівських представників та науковців.

Як інформує Я. Сусленський, група під проводом С. Граска досі не є ані арештована за свій вчинок, ані не покарана поліційними чинниками. Відомо є, що організація ветеранів, яку очолює С. Граск має прокомуністичні симпатії.

Про знищення пам'ятника подали вістку єрусалимські часописи, в тому відомий широко часопис „Круг", який друкується російською мовою.

В цій справі за ініціятивою голови Товариства Єврейсько-Українських Зв'язків в Єрусалимі виготовлено вже відповідну заяву, в якій natавровується злочинців за їхнє вандальське знищення пам'ятника. Заяву, що має назву „Вандальський вчинок провокаторів" підписало 16 членів товариства.

Відбудеться Пленарна сесія Секретаріяту СКВУ

Торонто. — Президія Секретаріяту СКВУ, інформує, що тут в суботу і неділю, 2-го і 3-го листопада ц.р., відбудеться Пленарна сесія Секретаріяту СКВУ.

В програмі нарад буде два панелі: „Тисячоліття Хрищення України й українська спільнота"; на панелістів запрошені Владики Українських Церков і представники української науки; панель підготований Науковою Радою СКВУ: „Сучасні проблеми нашого шкільництва і виховання молоді"; панель приготовляє Світова Координаційна Виховно-Освітня рада)СКВОР).

Президія Секретаріяту запрошує членів української громади взяти участь і обзнайомитись ближче з плянами підготовки до відзначення Тисячоліття Християнства України, а також важливими справами рідного шкільництва і виховання молоді.

В. Половчак зареєструвався до армії ЗСА

В. Половчак виповнює реєстраційну картку. Йому приглядається його адвокат Ю. Куляс.

Чикаго. Український юнак, тепер американський громадянин Володимир Половчак, який 3-го жовтня цього року закінчив 18-ий рік життя, а два тижні пізніше був заприсяжений і отримав горожанські документи, зареєструвався тепер до армії З'єднаних Стейтів Америки, щоб таким способом сповнити свій обов'язок супроти цієї країни, яка так завзято, від 12-го року його життя, обороняла право на свободу і дала йому можливість вповні цією свободою втішатися.

Реєстрація відбулася в одному з поборових бюр в Чикаго у присутності адвоката Юліяна Куляса. Про це інформувала обширно американська преса і телебачення.

А. Сольчак покаже філателістичну збірку

Філядельфія. — Філателістична виставка СІПАД 85 відбудеться тут в днях 1-3-го листопада ц.р.

У цій виставці візьме участь Андрій Даріян Сольчаник, виставляючи збірку „Математично-природничі науки та техніка з українськими пов'язаннями."

Ця 160-сторінкова збірка на 10 таблицях обговорює за допомогою філателістичного матеріялу (марки, офіційні поштівки, офіційні поштові коверти, штемплі поштових урядів математично-природничі науки та техніку з українськими пов'язаннями.

В сьогоднішніх часах, коли кожний нарід гордиться своїми математично-природничими та технічними осягами, доцільно інформувати не-українців всякими доступними способами про вклад українців, чи то людей роджених в Україні, в ці наукові дисципліни.

Виставка відбудеться в приміщеннях готелю Адам'с Марк при Сіті Лайн авеню та Монюмент Ровд.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ ВИНІС РЯД РІШЕНЬ

Ню Йорк (В.К.). — У суботу, 12-го жовтня ц.р., тут в будинку НТШ відбулося вже третє з черги засідання Ділового комітету Тисячоліття Християнства в Україні, на якім обговорено ряд важливих справ і винесено рішення відносно підготови до відзначення в Америці Тисячоліття Християнства в Україні.

На засіданні був присутній, як завжди перед тим, д-д-р Юрій Старосольський, голова Президії Крайового Комітету та такі члени Ділового комітету: Корнель Василик, секретар, інж. Вячеслав Вишневський, заступник голови, Уляна Дячук, голова Фінансової комісії, інж. Євген Івашків, член, д-р Василь Калинович секретар, д-р Ігор Кошман, заступник голови Президії, інж. Юрій Повстенко, голова Імпрезово-мистецької комісії, Едвард Попель, скарбник, д-р Юрій Солтис, голова, Євген Стахів, член, д-р Петро Стерчо, голова Організаційної комісії, інж. Олексій Шевченко, секретар

Засідання відкрив і ним проводив д-р Ю. Солтис. Наради були дуже ділові і проходили в дусі конструктивної виміни думок.

Голова звітував, що праця комітету проходила згідно з рішенням попередніх засідань і пленарного засідання Президії. Він був у постійному діловому контакті з головою Президії, з головами комісій, секретарами та членами комітету.

У. Дячук, інформувала, що очолювана нею Фінансова комісія відбула своє засідання ще у липні, на якому був присутній голова Комітету та інші члени комісії. Засідання обговорило справи бюджету, способи збірки фінансів на реалізацію плянів Комітету через пресу, по можливості Церкви та фінансові комісії при місцевих комітетах. Комісія виготовила плян праці, який є включений у загальний плян праці Ділового комітету. Цей плян у загальному був прийнятий попереднім засіданням комітету. Одначе його ще треба опрацювати стилітично і опублікувати в пресі. Голова комісії відкрила вже фінансове конто.

Д-р П. Стерчо звітував за Організаційну комісію, яка відбула своє засідання ще у травні і вибрала секретарем Мирона Баранецького. Голова комісії поінформував присутніх, що він виготовив детальний плян праці своєї комісії, який також є включений у загальний плян праці комітету, як і пляни праці Імпрезово-мистецької комісії виготовлені інж. Ю. Повстенком, Комісії публічних зв'язків мгром Андрієм Біликом, Ділового комітету у загальному д-ром Ю. Солтисом та пляни праці двох нових комісій — маніфестаційної і зв'язку з державними чинниками.

Коротко звітував також голова Імпрезово-мистецької комісії інж. Ю. Повстенко, який крім інформацій висунув кілька пропозицій відносно відзначування Тисячоліття Християнства в Україні у Вашінгтоні протягом цілого тижня з багатьма різними імпрезами у програмі.

Інж. Вячеслав Вишневський, заступних голови комітету, мав завдання зорганізувати Комісію молоді, згідно з рішенням пленарного засідання, і у цій справі він вже сконтактувався з проводами молодечих організацій Пласту, СУМ та ОДУМ.

Після звітування і виміни думок ширшу дискусію викликали дві пропозиції: щоб місцеві комітети відзначували Тисячоліття Християнства у своїх містах у 1987 році, а Крайовий Комітет у 1988 році у Вашінгтоні. Мотивація цієї пропозиції була, що відзначування такої великої річниці по містах поселення і у Вашінгтоні у тому самому часі може роздробити наші сили, змучити громаду, а це може негативно відбитися на відзначуваннях у Вашінгтоні. У довшій дискусії над цією пропозицією були висловлені різні думки і вкінці присутні погодились, що місцеві комітети можуть починати відзначувати цю велику річницю вже у 1987 році різними імпрезами, як академіями, науковими чи популярними доповідями, концертами та іншими імпрезами і продовжувати їх у наступному році; але не повинні робити ніяких імпрез у часі інтенсивної підготови і самого виконання відзначувань у Вашінгтоні з поданих вище причин. Тисячоліття Християнства в Україні — це велика річниця і наша громада може відзначувати її протягом кількох років.

Друга пропозиція була, щоб відзначування Тисячоліття Християнства в Україні у Вашінгтоні було пов'язане з датою 14-го серпня бо в тому дні 988 року князь Володимир Великий мав охрестити Київську Русь. Це відзначування у Вашінгтоні мало б тривати один тиждень і складатися з різних імпрез, як наприклад, наукові доповіді, виставка книжок, українських музейних речей та інші, а кульмінаційною частиною могла б бути імпреза у Кеннеді Центрі. Ця пропозиція включала думку, що українські громадяни приїжджали б до Вашінгтону хоч на кілька днів, а найбільше на кінцеві дні цих відзначувань. Над цією пропозицією відбулась жвава дискусія. Деякі присутні висували думку, що святкування у Вашінгтоні повинні відбуватись при кінці тижня і тоді можна очікувати, що громада приїде до столиці Америки дуже чисельно, але не конче під час тижня. Після виміни думок присутні погодились на те, щоб послухати реакції громади на цю пропозицію і тоді зробити остаточне рішення.

Засідання винесло кілька інших важливих рішень. Одне з них було створити по містах українського поселення в Америці місцеві комітети Тисячоліття Християнства в Україні. Ця думка була висловлювана від самого початку дії Крайового Комітету і її прийнято, як очевидну конечність. На цьому засіданні її здеталізовано. Крайовий Діловий Комітет став на становищі, що існуючі українські організації чи об'єднання організацій по різних містах не є найкращим засобом для відзначення такої великої річниці, як Тисячоліття Християнства в Україні з двох важливих причин. По-перше; такі організації чи об'єднання мають виконувати свої обов'язки, для яких вони були створені і тому не можуть присвятити своєї повної уваги святкуванням, яке логічно цього вимагає. Тому для цього потрібно створити комітети, які присвятять свою увагу, працю і засоби виключно для цілі відзначувань цієї великої річниці.

По-друге, громада є зрізничкована у різних відношеннях: громадському, ідеологічному, релігійному, професійному та інших. Тим часом таке велике відзначування, яке припадає раз на тисячу років, вимагає об'єднаної дії всіх національно свідомих людей та організацій. Ходить про те, щоб ані одна крайова організація не була поза рамками таких відзачувань. Тому створення святкових комітетів по місцевостях, до яких входили б представники всіх національних організацій, є конечністю.

Роздумуючи над цими справами, Діловий комітет прийшов до заключення щоб попросити отців і пасторів різних церков, а в додатку загально шанованих громадян у кожному місті поселення в Америці, заініціювати створення таких комітетів і, очевидно, по можності бути їх членами. Такий плян оправдується тим, що ініціятори забезпечать об'єктивний підхід до створення комітетів і причиняться до їх гармонійної дії для виконання великих завдань.

Між іншими справами Діловий комітет рішив остаточно таку назву: Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства в Україні. В англійській мові назва Комітету прийнята: National Committee to Commemorate Millennium of Christianity in Ukraine.

Комітет також рішив прийняти тризуб Володимира Великого, як свою відзнаку.

Канцелярія Крайового Комітету буде приміщуватися в будинку НТШ у Ню Йорку.

Наступне засідання Крайового Комітету заплановано відбути у Філядельфії на початку грудня.

КОМУНІСТИ ВТРАТИЛИ В АФГАНІСТАНІ БІЛЯ 70,000 ВОЯКІВ

Ню Йорк. — Президент Пакістану Зія уль-Гак, який перебуває тепер в Ню Йорку і разом з головами інших держав бере участь у святочній сесії Генеральної асамблеї Об'єднаних Націй, дав минулого тижня інтерв'ю кореспондентові газети „Ню Йорк Пост", у якому заявляє, що Совєтський Союз, згідно його окупаційна армія в Афганістані і комуністичний режим Бабрака Кармяля, втратили за п'ять років війни з антикомуністичними повстанцями приблизно 70.000 своїх вояків вбитими, пораненими і хворими.

Ген. Гак каже, що згідно з вірогідними інформаціями розвідки Пакістану і З'єднаних Стейтів Америки та інших країн, СССР вже втратив більше вояків на полях боїв, як Америка у В'єтнамі, або західні союзники під час Другої світової війни. Представники Державного департаменту заявили, що інформації пакістанського президента дуже близькі до правди, бо такі самі інформації мають ЗСА але вони, з тактичних міркувань не публікували їх досі, щоб, як кажуть політичні аналітики, не дразнити „московського ведмедя".

Тільки в цьому році, і то ще перед останньою офензивою совєтських і афганських військ на позиції повстанців, совєти втратили вбитими понад 9.000 вояків, а разом з пораненими біля 16.000. Президент Гак підкреслив, що в цьому році окупаційні війська перевели аж чотири великі офензиви, які причинились до чималих втрат по обох сторонах, але це не припинило боротьби борців за свободу в Афганістані.

В березні цього року, коли президент З. Гак зустрічався з новим совєтським диктатором Міхаїлом Горбачовим після похорону Константина Черненка, він задиркувато погрожував не тільки розправитись з афганськими антикомуністами, але також з Пакістаном, який, мовляв, є тереном постачання для повстанців людей і зброї. Покищо вояки совєтського корпусу в Афганістані, який був останньо збільшений аж до 150.000 вояків і це підтвердили американські джерела тільки порушували систематично кордон Пакістану, але цих погроз не треба ігнорувати, бо агресивно-експансивна політика комуно-московської імперії продовжується і від Москви можна всього сподіватися. Пакістан, однак, не змінить свого відношення до борців за свободу в Афганістані, ані своєї політики

На думку президента Гака теперішній совєтський лідер М. Горбачов не шукає політичної розв'язки афганського питання і замість того зміцнює військову присутність в тій країні, цілком не дбаючи про високий відсоток смертности молодих совєтських вояків. Гак переконаний, що покищо немає такої сили, яка могла б при допомозі зброї розв'язати афганське питання. До цього висновку прийде колись також і СССР, щоб вийти із сліпої вулиці. Не можна виключати, що Москва одного дня шукатиме за мирною розв'язкою і прийме передумову про невтральність Афганістану, заявив З. уль-Гак кореспондентові згаданої газети.

Ведеться новий спір між Вашінґтоном і Москвою за втікача

Ню Орлінс. — Молодий совєтський моряк два рази скочив з торговельного 102.000 тонового корабля „Маршал Конєв" і два рази намагався при допомозі рук і жестикуляції, не знаючи англійської мови, пояснити американським чинникам, а згідно прибережній сторожі, яка виловила його з холодної води, що він бажає залишитися в ЗСА і отримати право азилю. Однак він не мав щастя. Сторожа, не розуміючи розначливих знаків моряка, обидва рази віддала його знову в руки совєтському капітанові покищо ця справа не дійшла до Білого Дому і Державного департаменту у Вашінгтоні. Тут і почався спір. Спочатку між капітаном і прибережною сторожою ЗСА, а потім між Вашінгтоном і Москвою. З державного департаменту до Ню Орлінс прибули представники, щоб на місці перевірити прикрий випадок, який має вже в історії втечі свій прецедент. Сімас Кудірка, литовський моряк, в 1970 році був виданий совєтським чинникам і відсидів 10 років в концтаборах Сибіру за спробу втечі з корабля.

Роберт МекФарлейн, головний дорадник президента Роналда Регена у справах крайової безпеки заявив що совєтський корабель, який прибув до ЗСА за пшеницею, мусить стояти заякорений, аж до часу поки Уряд ЗСА не отримає права говорити і перевести докладні опити моряка з допомогою перекладача, але на невтральному терені, а не на палубі совєтського корабля Совєти, як треба було сподіватися, покищо відмовляються видати неназваного по прізвищу моряка в руки американців, хоч вони отримали запевнення, що рішатиме в цій справі виключно моряк, який має право, після таких розначливих спроб втечі, на вислів своєї думки без тиску з будь-якої сторони.

ЗСА, як відомо, стоять на передодні вершинної конференції президента Р. Регена із совєтським лідером Міхаїлом Горбачовим в Женеві і тому Р. МекФарлейн веде переговори дуже обережно, щоб через втечу моряка не пошкодити запланованій конференції. Політичні спостерігачі кажуть, що тут власне і зарита собака. Через політичні спекуляції і махінації готовий потерпіти ще один совєтський моряк, який мріяв про свободу. Винні в цьому випадку, як і у випадку С. Кудірки, американські чинники з прибережної сторожі, які роблять ті самі помилки, яких вони допускалися в минулому.

„Совєтський корабель може покинути американський порт і прибережні води, якщо ми полагодимо справу зустрічі з моряком", заявили представники Державного департаменту. Ексидент може набрати ознак гострого конфлікту між двома країнами, якщо Москва не дасть дозволу на зустріч з моряком, який, ризикуючи власним життям, хотів вибрати свободу", кажуть спостерігачі.

У СВІТІ

ЛЄХ ВАЛЕНСА, лідер забороненої вільної робітничої профспілки „Солідарність", заявив кореспондентам, що він цілком не боїться застрашувань прокуратури про покарання за його нібито неправдиві інформації про вибори в Польщі до сойму. „Мої інформації були сперті на інформаціях польських і закордонних спостерігачів і тому були правдивими, у противагу до урядових інформацій, які можна цілком сміливо назвати пропагандою і введенням в блуд виборців", — заявив Валенса. Згідно з ранішим твердженням Валенси у виборах 13-го жовтня ц.р., брало участь тільки яких 60 відсотків виборців і багато з них вкинули порожні бальоти до скриньок, а не 93 відсотки, як про це інформувало урядове статистичне бюро.

НА РИНКУ В ІЗРАЇЛЬСЬКОМУ містечку Афулє в Галилеї розірвалися дві бомби. Від розриву були поранені тяжко п'ять осіб. Поліція дуже скоро оточила ринок, шукаючи інших бомб. В повідомленні ізраїльського агентства говориться, що також в інших місцевостях починають вибухати бомби, а ночами чути стріли з автоматичної зброї і поодинокі вистіли. Недавно знайдено двох замордованих ізраїльських учителів і у зв'язку з цим в Ізраїлі зростає ненависть населення до арабів. Політичні спостерігачі кажуть, що послаблення контролі уряду відчувається на кожному кроці. Вони передбачають, що коаліція прем'єр-міністра Шімона Переза є загрожена радикальними елементами.

УРЯД ЗСА ПОСЛАВ до Йорданії офіційного представника в особі заступника державного секретаря Ричарда В Мирфі, щоб заохотити короля Йорданії Гуссейна і ізраїльський уряд прем'єр-міністра Шімона Переза справою переговорів і полагодження палестинської проблеми. Мирфі, який вже раніше відвідував країни Близького Сходу, хоче використати дуже корисну політичну атмосферу, яка створилася на форумі Об'єднаних Націй у зв'язку з позитивним виступом Переза і пропозицією припинити стан війни з Йорданією. Гуссейн, як відомо, дуже прихильно відгукнувся на промову і похвалив політичний змисл ізраїльського прем'єра.

ТЕЛЕВІЗІЙНА СТАНЦІЯ Сі-Бі-Ес повідомила, що совєтський уряд розглядає можливість виступу президента ЗСА Роналда Регена на совєтській телевізії. Покищо не відомо чи цей виступ відбудеться у формі промови чи інтерв'ю з участю совєтських журналістів. Джерелом цієї інформації мали б бути совєтські офіційні чинники в амбасаді СССР у Вашінгтоні. Речники Адміністрації ЗСА на запитання кореспондентів відповіли, що їм нічого невідомо про цю справу і Вашінгтон не отримав з Москви жадного запрошення чи формального повідомлення. „Ми, однак, очікуємо на таку відповідь з СССР", — заявили речники Білого Дому.

В АМЕРИЦІ

ПІД ТИСКОМ БІЛЬШОСТИ конгресменів як в Сенаті, так і в Палаті Репрезентантів, президент Роналд Реґен був змушений взяти назад свій законопроєкт про продаж зброї Йорданії на 1,9 більйона долярів. Остаточне рішення в цій справі буде прийнято після 1-го березня 1986 року Сенатор-республіканець Ричард Люгар сказав, що рішення Конгресу дає королеві Гуссейнові можливість на ділі доказати свою миролюбність і почати переговори про врегулювання відносин між Йорданією і Ізраїлем до встановленого терміну.

ЧЛЕН ВЕРХОВНОГО суду стейту Ню Йорк Чарлз Каффнер відкликав референдум в справі будівництва військово-морської бази на Стетен Айленді. Він сказав, що референдум суперечить Конституції ЗСА. Противники будівництва бази добивалися включення цього питання до бюлетенів виборів, призначених на 5-го листопада. Вони сподівалися, що більшість виборців Ню Йорку підтримають їх. Рішення судді Ч. Каффнера з задоволенням зустріли посадник Ню Йорку Едвард Кач, сенатори Альфонс Д'Амато і Даніел Мойниген та представники Статен Айленду в законодавчих органах міста і стейту.

ЖІНКА СОВЄТСЬКОГО правозахисника, що перебуває в ув'язненні, Анатолія Щаранського, Авіталь, вирішила влаштувати біля будинку Об'єднаних Націй, на роздоріжжі, що носить ім'я її чоловіка, символічний „сніданок в'язнів совісти". На нього запрошені представники 35 країн, які підписали Гельсінкські угоди, однією з умов яких було дотримуватися основних прав людини. На сніданок будуть подані хліб і вода.

ВИСТУПАЮЧИ В НЮ ЙОРКУ на ювілейній сесії Генеральної асмаблеї ОН, прем'єр-міністер Канади Браєн Малруні попередив, що якщо Південно-Африканська Республіка не вживе рішучих заходів до ліквідації апартеїду, уряд Канади зірве дипломатичні відносини з Преторією. В липні Канада оголосила обмежені економічні санкції проти ПАР.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ потвердила пропозицію щодо зменшення дефіциту. Через це зменшення заощадиться 60 більйонів дол. впродовж трьох років. Зменшення буде мати вплив на міські і сільські житлові справи, програми для ветеранів, медичну опіку, студентські позички і однорічне замороження в платні працівникам Федерального Уряду.

СЕНАТ, ІҐНОРУЮЧИ загрозу президентського вето і остороги про можливість економічної катастрофи, затвердив обмеження щодо імпортування взуття і текстильних виробів. Сенатські провідники покищо відложили цю пропозицію і голосуватимуть пізніше над нею.

У 16-МУ З ЧЕРГИ маратоні в Ню Йорку в неділю, 27-го жовтня, минулорічні переможці, італієць Орляндо Піццолято і норвежка Ґрете Вайц, знову прийшли першими до мети в Центральному парку міста. Для Вайц це була сьома перемога за останніх вісім років і четверта підряд.

КОМАНДО ФРАНЦУЗЬКОЇ армії захопило під свою контролю корабель „ґрінпісніків", пацифістичної групи, яка вже від довшого часу веде пропагандивну акцію проти випробувань нуклеарної зброї головним військовим командуванням на південному Пацифіку. Військова поліція заарештувала сімох „піснїків", і вони будуть поставлені під суд за порушення забороненої військової зони. Їхній 36-футовий корабель „Вега" військовий корабель відтягнув із зони випробувань до найближчої пристані.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Промова Реґена в ОН

У своїй 40-хвилинній промові в минулий четвер, 24-го жовтня 1985 на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй президент Роналд Реґен центр уваги поклав на з'ясовування різниць, які існують між СССР і Америкою. Водночас ствердив що не виправдувалися надії, пов'язані з постанням Об'єднаних Націй тому 40 років. На самому початку своєї промови, яка була краномовним „майстерштіком", ствердив, що „членські країни Об'єднаних Націй не є об'єднані" Таврував „політизацію" різних аґенцій ОН і таврував нездатність Об'єднаних Націй запевнити людству тривкий мир і поступ. Ціла промова була неначе тлом, на якому повинна відбутися вершинна конференція в днях 19-20-го листопада 1985 у Женеві. Кореспондент московської „Правди" Владімір Вольшаков, запитаний коментатором з телевізійної мережі Ен-Бі-Сі про його враження з промови Реґена, заявив те, що найбільш не сподобалося Москві і всім її сателітам: що Реґен відхилився від вузької тематики зброєння і роззброєння, над чим ніби повинні нараджуватися на своїй конференції лідери ЗСА і СССР, а заторкнув засадничі розбіжності між обома суперпотугами. А нам відомо, що цими розбіжностями є прірва, яка існує між американською системою демократії і системою комуністичної диктатури. Реґен покликаючись на совєтського академіка Андрея Сахарова, заявив, що йому і всім вільним людям просто трудно зрозуміти, як можна обмежувати примітивні права людини, право свобідного слова, місця замешкання, право свобідного подорожування, як можна відмежувати себе штучним муром від решти світу.

Що найбільш не сподобається Москві — це таврування методи засаджування комунізму в різних країнах світу збройною силою. Маючи феноменальну пам'ять, Реґен, не дивлячись до манускрипту, наводив докладно числа совєтських вояків, які стаціоновані тепер в Афганістані, Анґолі, Камбоджі, Етіопії і Нікараґуа. Реґен вітав „з ентузіязмом" свобідне суперництво ідей, але гостро таврував поширювання ідеології збройною силою у різних країнах світу. Не називаючи по імені запланованої Америкою зоряної війни — себто використання космосу для унешкідливлення ракетної атаки — Реґен відчитав широку цитати зі заяви колишнього совєтського прем'єра Алексея Косиґіна, який схвалював право до оборонної зброї, як ґаранта миру.

Промова Роналда Реґена була наче клясичним прикладом, як державний муж має поєднувати ідеалізм із реалізмом. Він вказував на засадничі підстави співпраці народів в ім'я миру і поступу, та водночас заявляв, що готов про всі ці справи спокійно і речево переговорювати за конференційним столом. Не вагався обвинувачувати Совєтський Союз за його експансію і за ламання прийнятих зобов'язань. Пригадав Гельсінкську конференцію, де всі учасники, що підписали спільний договір у 1975 році, зобов'язувалися шанувати права людини. Москва це негайно зламала. Підкреслив право кожного народу до самовизначення. Водночас підкреслив обов'язок Америки дбати за „мир і поступ" у широкому світі, бо, — мовляв, — той широкий світ існує в Америці — і тут пригадав існування недалеко палацу Об'єднаних Націй Статуї Свободи, яка запрошує всіх бездомних, бідних і нещасних шукати пристановища в Америці Реґен підкреслив також потребу економічної свободи, нарівні з потребою контролі над станом зброї. Правильно вказав на брак взаємного довір'я між державними проводами зокрема ЗСА і СССР. Пригадав, як Америка поспішає з допомогою усім країнам у світі, які потерпіли від несподіваних катастроф — як ось недавня катастрофа землетрусу в Мехіко. Люди прагнуть жити у мирі і тут навів зворушливий приклад врятування немовлят з-під руїни одного будинку в Мехіко. Раз-у-раз Президент згадував недалеку вершинну конференцію у Женеві, але підкреслив, що „тепер настав час, щоби діяти, а не лиш говорити".

Це була чудова промова з погляду реторики і конкретного змісту. Це було схоплене у коротких словах кредо західньої демократії, яка не може зрозуміти російського большевизму і не може погодитися із насаджуванням комунізму баґнетами, де тільки це можливо. Але Реґен не залишив сумніву, що Америка буде протидіяти таким дальшим спробам, як ось в Нікараґуа. Можна згори передбачити, що совєтська реакція на той виступ Роналда Реґена була неґативна, чи може й напастлива, бо Реґен заторкнув справи, які для Москви є недоторкальними табу: порушування прав людини, ламання міжнародних зобов'язань, насаджування комунізму збройною силою. Міхаїл Ґорбачов зискав уже собі опінію зручного дипломата, але невідомо, чи він захоче вести діялог у всіх тих справах з Реґеном і чи захоче поступитися в тих спавах, які є сутніми причинами сучасного напруження у світі.

Минулого тижня в Польській Народній Республіці відбувалися крайові, повні контроверсій, вибори до сойму, перші після ліквідації, а радше заборони діяльности вільної робітничої професпілки „Солідарність", яка перейшла тепер на підпільну й півпідпільну працю і яка є „сіллю в оці" для керівного активу компартії, в першу чергу самого першого секретаря Польської Об'єднаної робітничої (комуністичної) партії (ПОРП) і прем'єр-міністра Войцєха Ярузельського.

Як відомо, так званий соціялістичний лад у сателітних країнах побудований за совєтськими взірцями. Тому і самі вибори до сойму в Польщі проходили за цим шаблоном. Західні політичні спостерігачі і кореспонденти, які ближче приглядалися перебігові виборів кажуть, що між інформаціями уряду про вислід виборів і участь в них виборців та звідомленнями „Солідарности", існує чимала контроверсія. Відомо ж бо, що без насильницьких методів, які завжди застосовують комуністичні режими в сателітних країнах, без постійної присутности збройних сил і поліції та агентів, державної служби безпеки, вже давно було б прийшло до ліквідації „демократичної" системи Войцєха Ярузельського в Польщі. Відомим є також факт, що комуністичні режими в сателітних країнах спираються на апараті насильства, що доказали також парляментарні вибори в Польщі.

Володимир Левенець

„ДЕМОКРАТІЯ" В. ЯРУЗЕЛЬСЬКОГО В ПОЛЬЩІ

Згідно з урядовими інформаціями у виборах взяло участь 93 відсотки населення, управненого до голосування. Речники „Солідарности" натомість кажуть, що відсоток виборців був значно меншим, а крім того принаймні 17 відсотків голосуючих вкинули порожні бальоти, тобто відбули тільки свою „повинність", але не голосували за нікого. Правда, 50 найвищих функціонарів, членів Центрального Комітету компартії і Політбюра, і так „виберуть", бо вони не мали конкуренції, тобто на призначені для них місця не було підміни. Польський сойм має 410 місць, на які кандидували 810 осіб: Немає, однак, такої інституції в Польщі, яка могла б об'єктивно перевірити вислід виборів, а тим більше подати цей вислід до загального відома.

Часті підшкірні шумування в ПНР не раз вже доводили до загрозливих внутрішніх криз у цій країні, які все таки режимові вдавалося обіцянками, насильством, поліційним терором та іншими методами ліквідувати. Вірний Москві й ідеалам комуністичної партії теперішній лідер В. Ярузельські загнавши „Солідарність" у підпілля, терором, при допомозі армії і всіх відтинків поліції та вийнятковим станом, проголошеним ним в грудні 1981 року, зумів навести сякий-такий порядок в Польщі, але цей процес, нібито „нормалізації" внутрішніх відносин, аж ніяк не означає, що польський нарід погодився вже із сучасним станом підлеглости комуно-московському імперіялізмові. Радше навпаки. Польські патріоти перейшли у підпілля, а нарід принишк у вичікуванні на кращу коньюнктуру, бо події останніх років показали всю оманливість надій на Москву і комунізм. Протягом відносно недовгого часу існуючої відлиги розлетілася на тріски уява про комуністичну державну систему в Польщі, сперту на підтримку народу.

Партійні лідери, бачучи, що вони можуть залишитися осамітненими, тобто без підтримки народу, або тільки з вдаваною підтримкою, мусіли піти на деякі поступки. Власне останні вибори до сойму виявили всю абсурдність „реального соціялізму" і комунізму на довшу мету у майже суцільно католицькій Польщі, де чималу ролю відіграє Церква, яка з майже повною підтримкою народу може, хоч вона цього не робить, ініціювати і переводити в життя будь-яку політичну антиурядову й антикомуністичну акцію. Не зважаючи на заяви вірности, що їх у Москві складає В. Ярузельський совєтським лідерам, Польська Церква, сперта на нарід і польські патріоти, які не бажають жити під зверхністю московського імперіялізму, йдуть послідовно і впевнено до обраної мети, а заяви „вірности" з певністю можна вважати „звуками у порожнечі". Зрештою практика показала, що будівництво соціялізму в сателітних країнах спертого на Москву, є ідилією, мрією московського центру, який мусів висилати танкові з'єднання для придушення революції в Мадярщині в 1956 році, празької „весни" в 1968 році та багатьох інших антимосковських та антиімперських заворушень в сателітних державах і раніше поневолених Московою країнах, тепер республіках СССР. Ніхто не хоче „реального соціялізму", його не пітримують народи, він існує тільки завдяки змасованим баґнетам, поліційному теророві, насаджуванні вірних Москві васалів. А поза тим на Сході нагромаджується вибуховий матеріял, який скорше чи пізніше розсадить імперію зсередини, якщо трапиться для цього відповідна коньюктура.

За таких умов Москва не може дозволити собі на розпутування війни із Заходом чи Китайською Народною Республікою з якою, зрештою, кремлівські лідери почали поспішно шукати порозуміння, здаючи собі справу з наслідків можливого воєнного конфлікту з китайським колосом, який міг би з певністю

(Закінчення на стор. 4)

„Будьмо свідомі великого завдання"

(Слово виголошене заступником президента УАКРади Іваном Олексином на конвенційному полуденку в суботу, 19-го жовтня 1985 року у Філядельфії).

Конвенція УАКРади є переломовою подією в житті американських українців. Вага і значіння її в тому, що вона завершує період оформлення і консолідації українських демократичних організацій в Америці, які стали в оборону принципу громадського правопорядку.

Ми мали відвагу сказати організації, яка вирішила підчинити собі УККА, що ми з тим незгідні, і що не дозволимо, щоб наші громадські права були узурповані одною групою.

Ми жалуємо, що УККА перестав бути централею українців Америки, але це не з нашої вини.

Усі наші зусилля привернути правопорядок не дали успіхів, бо партнери з УККА не вірять в наші громадські сили. Вони були переконані, що ми розсваримось між собою і не будемо спроможні співпрацювати.

Останні роки доказали, що ми здібні солідарно змагатися за належні нам права і ми їх здобули на найвищому українському форумі — на IV конгресі СКВУ, який визнав рівність в репрезентації українців Америки за нами і за УККА.

Отже заіснував етап існування двох установ з, може на перший погляд, подібними, але по суті іншими завданнями.

Керівники УККА вважають, що вони репрезентують всіх українців в Америці і що за них вони говорять.

Ми кажемо, що ми репрезентуємо нас самих, наші організації і наші відділи, які нас підтримали.

Ми кажемо, що величезна частина українців є поза УККА і навіть поза нашими організаціями і ми ставимо перед собою обов'язок знайти дорогу до них, прислухуватись до їхньої думки і, пізнавши їхні бажання, з'ясувати їм наші обов'язки і завдання і включити їх у нашу систему.

Щойно тоді, як ми розбудуємо мережу від океану до океану будемо мати право говорити, що ми репрезентуємо широкий український загал.

До того, на мою думку, нам слід прямувати такими етапами:

1. Сперти працю УАКРади в першу чергу на наші Братські Союзи (УНС і УБС), бо вони під сучасну пору об'єднують найбільшу кількість українських людей.

2. Знайти спосіб зговорення з проводами Українських Церков, піддержуючи їхню дію і авторитет; щоб намітити шляхи співпраці УАКРади з Українськими Церквами. Вони і ми частина одного народу. Без Українських Церков не буде сильна наша громада, але без громади не буде Українських Церков.

Ми повинні заапелювати до всіх українських установ і громадських, професійних, культурних і економічних організацій, що в нашому спільному інтересі є співдіяти. Ми не накидаємо їм політичного кредо, як це робить УККА. Ми це залишаємо за кожною одиницею визнавати ту чи іншу ідеологію. Ми апелюємо до співпраці в спільних нам справах. Ми перестерігаємо, що в цій ситуації немає потреби бути поза громадою. Якщо ті організації справді демократичні, то їм місце з нами. Якщо їм подобається УККА — хай ідуть там, але хай не творять вони там „третьої сили" яка дотепер не лише не допомагала розв'язати проблеми, але на ділі ускладнила нашу працю.

4. Наша основна увага повинна бути спрямована на створення українських громадських клітин в тих місцевостях де немає українських організацій а де є люди які почуваються українцями. Таких в Америці дуже багато. І якщо наші зусилля це осягнуть, то ми зробимо це що роками занедбав УККА і багато наших організацій.

5. Наголос в нашій праці ставимо на здоровий баланс між тими завданнями, які цікавлять нашу громаду. І якщо їх цікавить американська дійсність — то допоможім їм активно діяти там, здобувати вплив і тим прислужитись громаді. Не лише у роки виборів, але постійно нам треба мати мережу активних людей в кожному дистрикті звідки вибирають конгресменів чи сенаторів. Тримати з ними контакт і помагати їм, але і вимагати їхньої підтримки для наших справ.

Пропоную, щоб хоч раз на два роки УАКРада відбула конференцію активістів в американській політиці і не накидала їм, яку партію вони мають підтримувати, але вказала, які українські інтереси вони мають боронити. Як наприклад — скільки праці зробив комітет в стейті Н.Й., щоб в шкільні підручники ввести правду про голод і геноцид в Україні. А як в інших стейтах? Як бачите така конференція, може довести до виміни думок і набуття досвіду та скріпити діло в різних осередках.

6. Подібно треба довести до координації дій тих, що боронять чести українського імені, тих які боронять діячів руху спротиву в Україні. Цього не робить УККА, але може і мусить робити УАКРада.

7. Включім усі наші клітини у відзначення 1000-ліття Християнства України. Не лише в центрі, але по всіх місцевостях, парохіях, при університетах, у нашій, а головно американській пресі, радіо, телебаченні подаймо правду про наше історичне минуле.

Не дозвольмо, щоб москалі нам вкрали світле ми-

(Закінчення на стор. 3)

У 1984 році вийшла друком у Людовій Польщі обширна монографія про Никифора, пера мистецтвознавця д-ра Анджея Банаха, у видавництві Аркади, накладом 30,000 примірників, яку в скорому часі розкуплено.

Міколай Сівіцький, у своїй критичній статті п.з. „Ким був Никифор" в „Жицю Літерацкім", Краків 18-го серпня 1985, дав докладний огляд неточностей писань Банаха про Никифора. Статтю М. Сівіцького передрукував „Нови Дзєннік" Ню Йорк, 1-го і 2-го жовтня 1985, п.з. „Не роби другому того, що тобі немиле".

М. Сівіцький вже на початку своєї розвідки підкреслює, що, Никифор без сумніву був від уродження і виховання лемком, тобто, українцем. Банах, у своєму альбомі „Никифор", представляє його як поляка. В 1959 році під час виставки Никифора в Парижі, Банах зарепрезентував Никифора як поляка. Присвоювання Никифора польській культурі виявляється в публікаціях Банаха не відразу. В першій книжці, „Никифор мистець з Криниці", 1957 року, в якій автор виминав походження мистця, Банах поверховно згадує про його „родинні церкви", що є рівнозначне з визнанням, що Никифор не є поляком.

У другій книжці „Пам'ятка з Криниці", 1959, знаходимо трохи ближчі натяки: „Передше мешкав разом з лемками, зі своїми, й почувався краще". А дещо далі читаємо, що в неділі Никифор ходив до костьола: „Коли в Криниці була церква, він ходив до церкви. Тепер коли є костьол, Никифор не знає, що змінив обряд (?), тоді, як будинок костьола є той самий, ті самі цибулясті вежі, а тільки інший священик. Проте, священики зміняються..." Після переселення українців, церкву перемінено на костьол, про що Никифор не знав і далі ходив там само. Ця публікація появилася перед виставкою мистця в Парижі, на якій Никифора визначено як польського мистця.

Роман С. Голіят

ПОЛЯКИ ПРО НИКИФОРА

У третій книжці „Історія про Никифора", 1966, Банах пише про місце народження Никифора, та що в неділі, він ходив до церкви й був православним, а в дійсності каже М. Сівіцький, Никифор був греко-католиком. Там далі читаємо, що поляки висилали Никифора, як українця (правдоподібно три рази) а він постійно на піхоту повертався до Криниці. Банах, у своїй публікації згадує, що всі виїхали, чому ж мав би залишитися Никифор.

М. Сівіцький оспорює твердження Банаха про польську національність Никифора, бо в його мистецькій творчості, немає нічого польського. Він стверджує, що було б неправдою припускати, що Банах, який написав кілька книжок про Никифора, не знав української сторони його життєпису, багатої, одночасно перед війною, як і в часі опіки Банахом. Навіть В. Кравзе — рецензент альбому Банаха про Никифора у своїй статті згадав, що першим віднахідником Никифора був львівський мистець Роман Турин, поминаючи зрештою його українське походження. Банах зовсім не добачує Турина й читач навіть не додумається, що українці також ітересувалися Никифором.

Турин, будучи в 1931 році адміністратором пансіонів у Криниці, віднайшов Никифора, запевнив йому прожиток Сгання дав полотно й фарби, заохотив його до дальшого мальовання. Коли, в 1932 році Львівський Український Національний Музей влаштував у Парижі виставку французьких, італійських і українських містців, то Турин, примістив там колекцію праць Никифора, збагачуючи тим українське мистецтво. Вперше тоді з'явилося на французькому запрошенні ім'я Никифора. На виставці мистців самоуків у Львові, яку зорганізувала Асоціяція Українських Мистців, показано 105 праць Никифора, що дало підставу до численних рецензій в українській і польській пресі. І тоді, продовжує Сівіцький, — ніхто не говорив про польськість Никифора. Під час окупації, Турин привозив Никифорові убранні я скомплектував солідну колекцію його праць, частинно підписаних кирилицею, яку мистець тямив ще зі шкільної лавки.

Стефан Пелец, лемко з Канади, писав про Никифора в тамошній пресі, присилав йому ліки й одяг, ще в 50-их роках, коли то мистець мешкав в лемківській родині Стефанії Криницької.

Після війни, Никифором інтересувалися всі українські центри: в Україні, в Польщі й на еміграції. Старанням Турина і Івана Красовського, директор Етнографічного Музею у Львові й Києві, а на львівському телебаченні показано відповідний монтаж про Никифора й кілька статтей було в тамошній пресі.

Як небуденне явище у західньо-українському мистецтві, представлено творчість Никифора в Історії Українського Мистецтва у шести томах, Київ, 1967, том V. В Польщі, багато матеріялу на цю тему містили українські періодики „Наше Слово", місячник „Наша Культура" і „Український календар", які

(Закінчення на стор. 3)

Петро Одарченко

ДОСЯГНЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕТНОГРАФІЇ ТА ФОЛКЛЬОРИСТИКИ В XIX ТА НА ПОЧАТКУ XX СТ.

СФУЖО

I.

(Доповідь на З'їзді діячів українських музеїв референток народного мистецтва складових організацій СФУЖО і збирачів та аматорів народного мистецтва 29-30-го червня 1985 року).

Українське національне відродження на початку XIX століття було зумовлене не тільки появою нової української літератури, а також і великим зацікавленням українських діячів, учених, письменників народною творчістю, ентографією, фолкльором. „Народознавство й літературні інтереси, — каже С. Єфремов, — неподільно зв'язані в літературній діяльності наших письменників нового періоду. Одні й ті самі люди у нас часто працювали разом і на літературному, й на етнографічному полі". (С. Євремов, Історія українського письменства. Т. I, 1924, ст. 283). Батько нового українського письменства І. Котляревський був і першим українським етнографом. Він не тільки дав перші в новій українській літературі клясичні зразки художнього використання й освоєння багатющої української усної народної творчости, а й сам працював над збиранням і записуванням українських народних пісень.

І.П. Котляревський, за свідченням першого його біографа С.П. Стеблін-Камінського, „...бував на зборищах і забавах простолюду і сам, переодягнений, брав участь у них, уважно слухав і записував пісні і слова, вивчав мову, спостерігав звичаї, повір'я, обряди українців". (Цит. за кн. О. Гончар. Українська літ. передшевченківського пер. К. 1982 ст. 25). І на основі добре відомих йому народнопоетичних джерел Котляревський дав українській літературі свої невмирущі твори „Енеїду" та „Наталку Полтавку". Письменниками й одночасно етнографами та фолкльористами були Тарас Шевченко, Марко Вовчак, Пантелеймон Куліш, Микола Костомаров, Григорій Квітка-Основ'яненко, Павло Чубинський, Степан Руданський, Іван Манжура, Борис Грінченко, Анатолій Свидницький, Іван Франко, Олена Пчілка, Леся Українка і багато інших.

Українська народна поетична творчість стала головним джерелом літературної творчости українських письменників XIX століття.

Піонером української етнографії можна вважати польського етнографа З. Доленгу-Ходаковського. Він з торбинкою за плечима обійшов (1814-1818) багато районів Галичини, Поділля, Волині, Київщини, Полтавщини і записав понад 2,000 народних пісень та багато іншого етнографічного матеріялу. „Єсть іще на землі щастя, — писав Ходаковський у своєму щоденнику, — тинятись поміж народом, жити поетичним життям селянства. Який же я щасливий у своїй свитині, з моєю вбогою стравою, коли мені оповідають люди згадки свої й бажання! Серед народу живе чеснота, живе поезія. Лихе ж моє серце той, хто не любить народу всією силою братерської любови". (С. Єфремов. Цит. праця, стор. 285).

Збіркою Ходаковського широко скористався Михайло Максимович, ректор Київського університету, видатний учений, приятель Т.Г. Шевченка. Він видав чотири збірки українських народних пісень (1827, 1934 і 1849 рр.). Ці збірники показали надзвичайну красу, багатство й різноманітність пісенної творчости українського народу.

Російський вчений Ізмаїл Срезневський так захопився українською народною творчістю, що спершу цілком присвятив себе дослідженню цієї творчости. 1833-1838 роках він видав у Харкові шість книжок „Запорозької Старини", куди ввійшли твори української народної поезії, переважно українські історичні думи.

Визначним дослідником української народної поезії був Йосип Бодянський. Він зібрав близько 8,000 пісень. Він також видав великий збірник Якова Головацького „Народні пісні Галицької і Угорської Руси" (1863-65).

Визначне місце в історії української етнографії та фолкльористики належить геніяльному поетові українського народу Тарасові Шевченкові. Під час свого наукового відрядження на Правобережну Україну для опису пам'яток старовини та для записування народних пісень, переказів, прислів'їв та інших фолкльорних матеріялів Т.Г. Шевченко зробив багато записів, проте багато з них загинуло. Переважна частина Шевченкових записів збереглася в його альбомах, заповнених малюнками, ескізами та текстами пісень. Шевченко досліджував побут українського народу, змальовував красу українських народних звичаїв і обрядів. Шевченко перший на Україні почав приділяти виняткову увагу вивченню матеріяльної культури народу: житла, одягу, їжі. У своєму науково-художньому виданні „Живописна Україна" Шевченко в офортах „Старости", „Судня рада" дав картини з побуту українського народу. Головним об'єктом ентографічних досліджень Т.Г. Шевченка було кріпосне селянство.

Цікаву спробу дати всебічну ентографічну характеристику українського народу, головно українського селянства, зробив сучасник Шевченко, письменник і етнограф О.С. Афанасьєв-Чужбинський у своїх працях „Побут українського селянина" (1855) та „Загальний погляд на побут Придніпрянського селянина" (1856). Дослідник дає опис поселень, одягу, їжі, громадського й сімейного побуту, звичаїв, повір'їв, обрядів і усної творчости українців.

(Продовження буде)

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ в справах збройних сил опублікувала рапорт щодо обмежень персоналу і зброї Пентаґону. Урядовець з Пентагону потвердив, що ця аналіза пляну є сприємлива.

ХВИЛИНА СПІЛЬНОЇ МОЛИТВИ І-ГО ЛИСТОПАДА

За 30-літнім звичаєм об'єднуємося всі українці християни в дні І-го Листопада в нашому спільному молитовному поході в намірі нашої переслідуваної Церкви та за відродження християнської України.

Час молитви за традицією синхронізований так, щоб ми в молитві об'єдналися всі дослівно в тій самій хвилині, де б ми не були і що б не робили.

Час молитви визначено з думкою про рідні землі, щоб і там всі змогли помолитися спокійно, коли всі вдома, після праці, чи десь далеко насамоті, де їм в молитві ніхто не перешкодить. Отже, молитву визначено на 10-ту годину вечора в Україні. Тій годині відповідає 8-ма години вечора середньо-европейського часу: Німеччина, Австрія, Італія, Бельгія, Еспанія тощо; 7-ма год.: Англія, Буенос Айрес, Арґентина та Ріо де Жанейро, Бразилія; 4-та год.: Монтреаль, Торонто, Ню Йорк, Філядельфія, Вашінгтон; 2-га год.: Чикаго, Міннеаполіс, Вінніпеґ; 1-ша год. по полудні **Сан Франсіско, Лос Анджелес, Ванкувер; 11-та год. вранці: Східня Австралія (Сідней), 6-та год. ранку** наступного дня, 2-го листопада; подібно у Новій Зеляндії 8-ма год. ранку наступного дня 2-го листопада.

Щорічний молитовний похід заініційовано вперше 1955 року у 25-ліття знищення УАПЦ і в 10-ліття арешту українських католицьких Владик. Спільна доля наших Церков, спільні мученики за віру предків, спільне бажання відродити прадідну віру пропонують нам усім спільно помолитися на чужині за Божий мир на землі нашій, щоб вони могли вільно жити, спільно і свобідно визнавати Бога в Україні, як і ми, Йому поклонятися від тисячоліття. Закликаємо ієрархів, духовенство і вірних до спільного відсвяткування тисячоліття хрищення України.

Впродовж 30-ох років, які минули з хвилини першої спільної молитви, по сьогодні організують їх спільно, або поодиноко. **Кожен повинен не тільки сам брати участь у молитві, але й активно зорганізувати ціле своє довкілля, щоб всі українці миряни включилися в молитовний похід. Не сміє бути ні одного українця, що не помолився б разом з нашим загалом за переслідувану Українську Церкву, за її керманичів, за наших геройських мучеників, за всіх терплячих на засланні, в тюрмах, по концтаборах, за їх мужність, витривалість у вірі за перемогу правди, за відродження християнської України; за нашу єдність і згоду та за щасливий поворот на наші рідні землі.**

Витворився звичай, що на спільну молитву збираємося в одному місці (найкраще в церкві, каплиці чи в домашній молитовниці, залежно від обставин), часто молитву проводить священик. Коли священика немає, тоді молитву проводить хтось із досвідчених мирян. Там, де ми не можемо зібратися на спільну молитву, молимося самі. Залежно від обставин і умов, відриваємося на хвилину від праці, завжди пам'ятаючи про точний час, щоб злучитися спільно духом з усім українським народом і спільно молити Всевишнього Бога, Його Сина Ісуса Христа, Святого Духа і Матір Божу за вислухання наших молитов.

На кінець помолимося також за Митрополита Андрея Шептицького і щасливе та скоре переведення його беатифікації, та за спільне і торжественне відсвяткування Тисячоліття Хрищення України.

Український Християнський Рух
(Північнозахідня гемісфера)
Д-р Михайло Головатий

„Будьмо..."

(Закінчення зі стор. 2)

нуле, включно з свв. Володимиром і Ольгою, яких вони зараховують до російських князів.

8. Даймо підтримку фестивалям, які вже в багатьох стейтах проходять успішно. Хай це зрушить культурне життя і буде заохотою для молоді гордитись тим, що вони українці. Зчасом доведім, щоб наші ансамблі мали много конкуренції між собою, щоб могли здобувати нагороди і популярність.

9. Затіснім співпрацю із спортовими ансамблями які часто діють у важких обставиних. Бо молодь, яка активно займається спортом, менше податлива на інші небезпеки, які є очевидні.

10. А понад усе, випрацьовуймо далекойдучу систему допомоги правозахисникам в Україні, — тим, які караються по концтаборах, на засланні і тим, які щоденно боряться з окупантом із загостреним станом російщення української культури там в Україні.

11. Щоб все це осягнути нам потрібно людей і гроші. Ми мусимо зорганізувати справне Бюро УАКРади, яке буде ініціювати багато з названих мною справ, мусить втримувати контакт з тереном, обслужити українську пресу інформаціями про нашу дію, обслужити радіопрограми.

І лише тоді, коли дамо громаді інформацію про себе — здобудемо гроші на нашу працю, на працю СКВУ, на підтримку тих установ, які тої допомоги тут і в інших країнах потребують.

Це є тих декілька думок, які повинні ввійти в основу УАКРади.

Як переконаний прихильник демократичних принципів, я не накидаю їх, але даю, як наш причинок до дискусії з вами. Бо лиш у виміні думок дружньо знайдемо спільні шляхи до успішної дії.

Я вірю в успіх УАКРади і докладу всіх зусиль особисто як голова УБСоюзу, щоб УКРада була успішною.

Шановні Пані і Панове! Будьмо свідомі великого завдання, яке ми взяли на себе, старраймось зробити все, що в наших силах, щоб уздоровити існуючий стан нашої громади і повести її правильною дорогою у краще майбутнє.

Щасти нам Боже!

ЗАПИСНИК „СВОБОДИ"

Редакції щоденника „Свобода" і „Українського Тижневика" повідомляють своїх читачів, що можна диктувати оголошення, наглі посмертні згадки і термінові вістки, телефонуючи на число (201)434-7022 протягом 24 годин на добу.

Подорож до Риму

Наша подорож із Чикаґо до Риму почалася молитвою. Ми приїхали шкільним автобусом від собору свв. Володимира і Ольги в Чикаґо до летовища Огер. Провідником нашої групи був о. митрат Маріян Бутринський, настоятель українського катедрального собору свв. Володимира і Ольги. Після молитви о. Бутринський навчав нас італійської мови. Приїхавши на летовище, ми вже знали, що слово „пан" означає „хліб" а слово „панна" означає „сметана".

Наша подорож тривала приблизно 11 годин, тому що робили посадку в Монтреалі, Канада. До Риму приїхали 6-го вересня в 12 годині дня. Там вже чекав автобус, котрий привіз нас до готелю „Домус Пачіс". Нас розмістили по дві особи в кімнаті. Умови не були першоклясні, але досить можливі. Головне, що було чисто. Рядом, коло готелю, був ресторан. Після нас почало приїздити багато інших автобусів з українцями з різних країн світу: з Англії, Німеччини, Австралії, Австрії. Готель, а також ресторан були переповнені лядьми і всюди було чути українську мову. На хвилину ми забували і думали, що ми є в Києві або Львові, але не в Римі.

В суботу, 7-го вересня, в 9-ій годині ранку ми відіхали автобусом до собору святої Софії, де була врочисто відправлена архиєрейська Свята Літургія з участю 30-ти осіб духовенства. Співав хор „Прометей" з парафії свв. Володимира і Ольги з Чикаґо. Після Літургії була процесія до крипти і відслужена Панахида за св. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа. Співав хор „Ірмос".

У крипті висить багато фотографій наших братів і сестер — українців, що віддали життя за волю України. Першою є фотографія Алли Горської, ім'я якої носить наш 77-ий Відділ СУА в Чикаґо.

Зовнішній вигляд собору святої Софії дуже нагадує собор святої Софії в Києві. Коло собору в Римі збудований Український Католицький Університет, в котрому виховуються нові покоління священиків. Напроти університету стоїть пам'ятник нашого Кобзаря Тараса Шевченка. Навколо пам'ятника вироблена півколом біла кам'яна стіна. З лівого боку можна бачити Тараса Шевченка в молодому віці, з правого боку — вже в старшому віці, посередині могила Шевченка, а на самій вершині його могили розп'яття Ісуса Христа. Всюди різнокольорові квіти, дерева, що своєю красою приваблювали погляди паломників.

В суботу вечором відбулася Поминальна Тризна в „Домус Пачіс" з промовами глибокого змісту. Ці промови нагадували нам дуже важливий момент із Завіщання Патріярха, де він звертається до нас такими словами: „Будьте свідками **Христа в Україні і на землях вашого вільного і невільного поселення, в усіх країнах вашого земного життя! Не посоромітъ землі української, землі наших предків! Збережіть у своїх душах чисте, безпорочне ім'я своєї Святої Церкви".**

В неділю, 8-го вересня, була відправлена друга Свята Літургія в соборі святої Софії, де знову прекрасно співав хор „Прометей" під керівництвом диригента проф. Романа Андрушка. Після обіду відбулася святочна академія і духовний концерт. Промовцями були о. архимандрит Іван Хома і о. Веренфрід ван Стратен. В мистецькій частині — виступи хору „Прометей", піяністки Юліяни Осінчук з Ню Йорку, тріо та рецитації. Хор „Прометей" виконав „Блаженні людіє" Д. Бортнянського, „Кант про Зарваницьку Божу Матір" Р. Купчинського, „Жалібний марш", слова Лесі Українки, „Покаяння", А. Веделя, „Пречистая Діво Мати" з опери „Купало" А. Вахнянина. Найбільш зворушливим був „Жалібний марш", який написала Леся Українка в 27-му річницю смерти нашого поета Тараса Шевченка. Не тільки слова, але й мелодія цього Маршу є дуже жалібні, а особливо коли ви чуєте прекрасні сольоспіви Бориса Савина — тенора, Ганни Маринець — сопрано та Олександри Савин — меццо сопрано.

„Блажен муж" Р. Завадовича рицитувала Люба Коломиєць. „Помер наш Патріярх" Є. Крименка та „Він відійшов" Зої Когут рицитував Зенон Маринець. Тріо Ганна Маринець, Олександра Савин, Віра Сурівка та Надя Савин — дириґент хору „Прометей" і піяністка виконали по мистецьки „Лелеченьки", слова Д. Павличка, та баладу про „Мальви", слова Б. Гури. Заключне слово виголосив Блаженніший Мирослав Іван. „Молитва за Україну" М. Лисенка була кінцевою точкою духовного концерту. Хор „Прометей" мав великий успіх. Своїми чудовими співами не тільки відзначили з великою та особливою пошаною першу річницю смерти св. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа, але й піднесли душеві почуття присутніх паломників та гостей з різних країн світу.

В понеділок, 9-го вересня, єпископ Іван Пашко з Австралії, о. М. Бутринський та о. мгр Б. Панчук з Чикаґо відслужили Святу Літургію коло мощів Святого Йосафата а Базиліці Святого Петра у Ватикані. Пізніше ми оглядали місто Рим, яке своїми будівлями, скульптурами і руїнами нагадує минуле із стародавньої історії людського існування. Ми відвідали церкви-базиліки св. апостола Петра, св. апостола Іоанна та Пресвятої Богородиці. Деякі з цих церков були збудовані в IV, IX, X, та XII століттях. Будувалися вони від 25 до 35 років. В деяких з них зберігаються мощі святих апостолів або інших святих. Всередині викладені мозаїкою та золотом. Розмір або величину і їх вартість не можна порівняти до наших українських церков чи катедр. Всюди тримають ідеальну чистоту. Туристів з різних країн світу є дуже багато. На дорозі бачили напівзруйнований так званий „колісеюм" або стародавня римська арена, де римляни знущалися з християн, пускаючи голодних левів на них та вживали інші способи людського катування.

Отець Бутринський показав нам 5-поверховий будинок, куплений Патріярхом і також відновлений. В ньому знаходяться всі цінні документи, фотографії, особисті речі із Сибіру Блаженнішого Патріярха Йосифа та багато іншого. Всередині будинку є маленька капличка в українському стилі, де Блаженніший Патріярх Сліпий щоденно молився. „Сьогодні я дякую Господу Богу, що дав мені ласку бути свідком і ісповідником Христа так, як велять Його заповітні слова! З глибини душі дякую Господу Богу за те, що з Його поміччю я не посоромив землі своєї, ні доброго імени своєї рідної Церкви, ні себе, її смиренного служителя і пастиря". Дивлячись на це все нам дуже тяжко уявити, скільки

Блаженніший Патріярх думав, а ще більше працював для добра своєї церкви і своєї нації.

Блаженніший Патріярх знаходив відраду і задоволення для своєї душі і серця не в розкішних палатих Ватикану, але в скромній, маленькій, капличці, де він міг молитися спокійно під покровом Пресвятої Богородиці, що освітлює капличку жовто-блакитними променями. „Вже в дорозі через Відень до Риму душевний біль не давав мені спокою, коли я думав про нашу Церкву і наш нарід. Всі її досягнення і тисячолітня праця поколінь лежали в руїні. Сприймав я це як волю Божу у глибокій вірі, що всі історичні надбання, в тому числі також терпіння, не даремні. Я вірив, що з руїн востане наша Церква і наш Нарід. Всіми силами старався я шукати виходу з цього, майже безвихідного становища, щоб двигнути Церкву і Нарід з руїни, щоб їх відродити. Треба було знову починати працю відродження в самому корені, від самих основ. А основи я бачив в науці, молитві, праці і християнському праведному житті", — писав він. Ми всі там стояли і молилися і нам здавалося, що ми нарешті прийшли до своєї обітованої землі. Ми були дуже зворушені. Після цього нас всіх запросили сестри-монахині на перекуску і дуже гостинно нас прийняли.

Речі, в котрих Блаженніший Патріярх приїхав із Сибіру, мають дуже прикрий, бідний і жалюгідний вигляд. Стара куфайка, сорочка, черевики-скороходи, мило „Ландиш", горнятко для пиття, дрібні гроші і т. ін. Це все зберігається під склом, а пізніше буде перенесено в іншу кімнату-музей для майбутніх поколінь.

У вівторок, 10-го вересня, ми їхали автобусом до Венеції. По дорозі заїхали до Фльоренції, де народився і жив відомий мистець-скулптор Мікель-Анджельо. До Венеції приїхали вечером і помістилися в розкішному готелі, близько Адріятичного моря. На другий день поїхали пароплавом до міста. Венеція — це чудове місто мореплавців, де ви можете тільки ходити пішки або їхати човном, багате на золото, срібло та дорогоцінні скляні вироби. Патроном цього міста є святий євангелист Марко. Церква св. Марка є релігійний центр міста, збудована за византійським стилем. Пізно вечером верталися до готелю, де ми мали спільну, останню вечерю. О. М. Бутринський висловив сердечну подяку проф. Андрушкові, мгр Наді Савин та всім членам хору „Прометей" за їх чудовий спів і гарну репрезентацію в Римі. Всі співали: „Многії літа". „Многії літа.."

Ми, всі члени хору „Прометей" складаємо найсердечнішу подяку о. митрату М. Бутринському за його знаменитий і першорядний провід під час нашої подорожі до Риму.

Валентина Скороход-Хома

Відзначення двох українських мистців

Оксана і Лавро Полони біля своїх мистецьких праць

На конвенції „Дженезіс", яка відбулася минулого літа в Кучер конвенційному центрі в Монтісело, Н.Й., українські мистці Лавро Полон і Оксана Лукашевич-Полон, отримали нагороди й відзначення від жюрі за свої мистецькі праці.

Л. Полон дістав відзначення за дві скульптури, зроблені з терра котти. О. Лукашевич-Полон одержала нагороду за картину зроблену технікою - батік. Ці їхні мистецькі праці були вибрані на виставку й поміщені з працями їнших 87 мистців на згаданій виставці стейту Ню Йорк.

Оксана Лукашевич-Полон була єдина між усіма 87 мистцями, що одержала вже третій раз підряд нагороду за свої мистецькі праці.

Вручення нагород, із великим бенкетом, відбулася в присутності понад 700 учасників конвенції.

Нагороджені праці були вибрані жюрі, яке очолював визначний мистець і професор мистецтва, Вігго Голмс Мадсен.

Поляки...

(Закінчення зі стор. 2)

появляються від 50-их років, а в українському церковному календарі присвячено мистцеві спеціяльну поему.

Банах заподав в біографії Никифора, що його мама називалася Марія Дровняк, а в криницькій книзі метрик записано, що її ім'я Евдокія Дравняк, а хресне ім'я Никифора Епіфаній. З причини інвалідства Никифор говорив, бурмотячи полемківськи й його мову розуміли лемки, а дещо тільки поляки.

М. Сівіцький твердить, що українські кола потрактували справу Никифора, як доказ польської захланности. Він цитує працю Вадима Лесича, „Никифор з Криниці", 1971, в якій автор між іншим писав, що: „На жаль, і Банах рішучо й послідовно виминає вислову „українець" чи „український", що робить це саме переважаюча більшість польських авторів".

М. Сівіцький висловлюючи свої критичні зауваги відносно писань Банаха про Никифора стверджує, що в альбомі Банаха „Никифор" не знаходимо ані разу, щоб він назвав Никифора лемком, як то ми бачили в попередніх книжках, не говорячи вже про назву „українець". Цього окреслення немає в жадній книжці. В заключному слові, автор цієї обширної статті каже: „Чи це є для Польщі й для Никифора найкраща прислуга. Ми знаємо таку народну приповідку: Не роби другому того, що тобі немиле. Чи ж би історія перестала вже бути вчителькою життя?"

Енциклопедія і УОКЦентр

Енциклопедія — це систематизований збірник всіх знань народу. Отже ціла патріотично-культурна спільнота повинна бути заінтересована у появі такого твору-збірника, як в українській, так і в англійській мовах.

Тому то Діловий комітет у співпраці з Українським Освітньо-Культурним Центром Філядельфії підготовив Святочний вечір в пошану проф. д-ра Володимира Кубійовича, щоб привітати достойного ювілята з нагоди його 85-ліття і, при тій нагоді, зібрати фонди для завершення згаданого „твору всіх знань", який очолює ювілят вже на протязі кількох десяток літ.

Як відомо, УОКЦентр має велику будівлю, де виховується майже вся українська молодь Філядельфії і околиць. Там приміщені також численні організації й товариства, що уможливлює відбувати успішно всякі розваги, культурно-освітні імпрези та зустрічі наукових, політичних і громадських угруповань.

Все це спричинює привязання до згаданого Центру, бо ж там завжди можна стрінути різних людей, побачити доростаючу молодь - майбутнє кожного народу, чи різнородні культурно-мистецькі виставки, почути всякі доповіді тощо. Тому й згаданий святочний вечір був особливо успішний, помимо того що вступ від особи був 50 дол.

Приблизно десять літ тому, під час Сковородинських святкувань в Мюнхені до Українськодо Вільного Університету прибуло кілька десяток професорів німецького університету. Хоч були вони у віці від 30 до 80 літ, головну промову від них виголосив професор середнього віку. Подібно було й в УОКЦентрі під час згаданого Святочного вечора, бо доповідач середнього віку творить близький життєво-духовий і культурний зв'зок з молодою і старшою ґенерацією.

Головна доповідь проф. Олекси Біланюка про ювілята, проф. Кубійовича, і знамените ведення вечора проф. Альбертом Кіпою та виступи мистців творили незвичайно милозвучну атмосферу для трьох присутніх поколінь, які зложили на американському континенті, мабуть, найбільший дар для видання Енциклопедії Українознавства.

Під час цього незабутнього вечора були також гості з Европи. Проф. Аркадій Жуковський, співпрацівник із Сарселю, Франція, де підготовляються видання енциклопедії, поінформував про хід праці, стан здоровля проф. Кубійовича та його наполегливість у праці.

Д-р Атанас Фіголь, головний організатор фінансових ресурсів, повідомив про створення Фундації, ради чого організовано в стейті Ню Джерзі корпорацію для зібрання одного мільйона, щоб відсотки з цього капіталу запевняли дальші видання, переклади на чужі мови та усучаснювання енциклопедії українознавства - „твір всіх знань" українського народу.

Д-р М. Паламар

ЛИСТОПАДОВА АКАДЕМІЯ У КЛІВЛЕНДІ

Клівленд, Огайо. — Заходами Українських Злучених Організацій тут відбудуться святкування для відзначення 67-их роковин Листопадового Чину в неділю, 3-го листопада ц.р. О год. 3:30 по полудні в церкві св. Покрови, при 6810 Бродв'ю вулиці, буде правитись Соборний Молебень в намірені українського народу із молитвами за душі жертв Великого голоду в Україні в 1932-33 роках. О год. 4-ій в авдиторії свято-покровського парафіяльного осередку буде Листопадове Свято, у програмі якого виступлять гості з Ню Джерзі, Іванна Кононів і Валя Калин, з програмою присвяченою стрілецькій тематиці, при фортепіяні — Оля Джуман-Кость, жіночий хор „Світанок" під диригетурою Е. Крука.

Молодь і комбатанти переведуть апель, а святочну доповідь виголосить Гайнріх Штайнгаген. Вступ 5 долярів, молодь в одностроях безплатно.

Ділимося з нашими Рідними, Приятелями і Знайомими сумною вісткою, що з Волі Всевишнього у четвер, 24-го жовтня 1985 р. відійшов від нас на 66-му році життя наш Найдорожчий МУЖ І БАТЬКО

бл. п.

Ярослав Палатайко

кол. старшина 1-ої Української Дивізії УНА.

ПАРАСТАС у неділю, 27-го жовтня 1985 р., о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Насевичів.

ПОХОРОН у понеділок, 28-го жовтня 1985 р., о год. 9-ій ранку з похоронного заведення до церкви Благовіщення Преч. Діви Марії у Мельровс Парку, а опісля на цвинтар на Факс Чейсі.

У глибокому смутку:
дружина — ЛЮДМИЛА
син — БОРИС
теща — АННА ОЛЬШЕВСЬКА
Ближча і дальша Родина в Канаді й Україні

Замість квітів на могилу пожертви пересилати на Фонд Оборони Доброго Українського Імени.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої МАМИ, БАБЦІ і СЕСТРИ

бл. п.

АННИ РАПАВОЇ

будуть відправлятися у вівторок, 5-го листопада 1985 року

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

у Ню Йорку, у церкві св. Юра, о год. 8-ій ранку;
в Асторії, в церкві Чесного Хреста, о год. 7-ій ранку;
у Вашінґтоні, у церкві Пресв. Родини, о год. 9-ій ранку;
у Ґлен Кові, у манастирі оо. Василіян:
у Балтиморі, у церкві св. Михаїла;
у Мендел, у церкві св. Михаїла
та у Польщі.

Про молитви просять — сини — СТЕФАН, ІВАН, ВОЛОДИМИР та Родина

В ШОСТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Незабутнього МУЖА

бл. п. проф. інж.

МАКАРА КАПЛИСТОГО

Майора Армії УНР

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

5-го листопада 1985 р., о год. 8-ій ранку в церкві Христа Царя у Філядельфії, Па.

Просимо згадати Покійного у своїх молитвах.

Дружина — МАРІЯ і Родина

„Демократія"...

(Закінчення зі стор. 2)

прискорити упадок імперії, до речі, останньої у світі.

Можна собі тільки уявити, як реагували б сателітні країни у випадку війни, не кажучи вже про балтицькі народи, Україну, азійські республіки та інші, яких хоче проковтнути російський колос і перетворити їх в „один совєтський народ".

Очевидно, в „демократичній системі" В. Ярузельського комуністи покищо не думають про такі можливості, бо по всіх великих центрах їхньої країни стаціонують великі ґарнізони армії окупанта, готової кожної хвилини оборонити їх від власного народу. Вони дбають також і про те, щоб в польському соймі все було принаймні 60 відсотків комуністів, не кажучи вже про Центральний Комітет компартії і Політбюро, і тільки маленьку часточку „віддають" з мусу іншим, як то кажуть „для годиться". Кожний знає, знає це також і В. Ярузельський, що демократичні свободи і прогрес без плюралізму і зречення з московського централізму — неможливий. Решта, все, що було сказано довкола виборів у Польщі, це суцільна безперспективна фразеологія.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Рочестер, Н. Й. *Рочестер, Н. Й.*

В суботу, 2-го листопада 1985 р., год. 3:30 по пол.
в залі Українського Народного Дому
при 831 Джозеф Авеню, РОЧЕСТЕР, Н. Й.
відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС
в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

в яких повинні взяти участь Відділові Урядовці, члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делегати наступних Відділів:

36, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367, та 437

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь **Володимира Гавриляка**, головного радного УНС
4. Обговорення осінньої організаційної кампанії.
5. Внески, запити і закриття зборів

У зборах візьме участь

Володимир Гавриляк, головний радний УНС

Після зборів ПЕРЕКУСКА

Константин Шевчук — *почесний голова*
В. Гавриляк — *голова*
Стефан Приймак — *касир*
Дмитро Пристай — *секретар*

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

ЧЕРГОВІ ПЕРЕМОГИ УКРАЇНСЬКИХ ФУТБОЛІСТІВ

Київ „Динамо" - Утрехт, Голляндія 4:1

Були це відплатні змагання (після поразки киян в Голляндії 1:2), що відбулися 2-го жовтня ц.р. в Києві при участі 100,062 глядачів, в яких українські футболісти остаточно елімінували голляндців в цій серії, маючи на своєму конті краще відношення ґолів 5:3. Вже в 8-ій хвилині гості засмутили любителів цього спорту, коли здобули ведення 1:0. Та не надовго! Дві хвилини пізніше чоловий стрілець киян Блохін вирівняв 1:1. В 20-ій хвилині Яремчук підніс конто для української дружини до 2:1. Після перерви кияни мали значну перевагу і чергові ґолі здобули Заварів і Євтушенко.

В черговій рунді 1/8 фіналу кияни зустрінуть на початку на виїзді в Румунії клюб „Університатя", а після цього в Києві.

Дніпропетровське „Дніпро" - Ауе „Вісмут" Сх. Німеччина 2:1

Одеса „Чорноморець" - Бремен „Вердер" Зах. Німеччина 2:3

Обидві українські дружини елімінували своїх суперників і цим самим ввійшли до чергової рунди змагань за чашу Европейської футбольної Федерації. „Дніпро" на стадіоні в Кривому Розі вдруге за порядком переміг „Вісмут", цим разом 2:1 (обидва ґолі здобув Протасов). В черговій рунді ця українська дружина зустріне клюб „Айндгофен" Голляндія, який під сучасну пору веде в показнику табелі у вищій лізі Голляндії. Одеський „Чорноморець" доконав чуда, елімінувавши лідера Західньонімецької Бундесліги Бременський „Вердер". Подолавши в Одесі німців вислідом 2:1, „Чорноморець" зазнав поразки в Бремені 2:3 і хоч відношення ґолів обидвох змагань було 4:4, то згідно з правилом в цих грах, перемоги рішають ґолі, здобуті на площі суперника, які мають подвійну вартість. Отже, українські футболісти, хоч грали в дев'ятку (після усунення з гри двох змагунів) зуміли здобути два ґолі, які і виявилися рішальними в цій серії.

В черговій рунді „Чорноморець" започаткує серію з відомим чоловим клюбом в Европі „Реаль Мадрид" в Еспанії і пізніше у себе вдома в Одесі.

Ще один чемпіонат світу на конто Росії

Наприкінці вересня ц.р. в Італії відбулися ігри за чемпіонат юнаків світу у відбиванці. Згідно з вислідами, змагань, що проходили на кортах в Неаполі, збірна юнаків СССР виграла чемпіонат світу, подолавши у фіналі збірну Італії 3:1 сетами. Між іншими збірними виступали Куба, Південна Корея, Японія, Франція, Бразилія. В збірній СССР під проводом українського тренера Володимира Кондри змагалися Сергій Побережченко і Олександер Гордієнко з Харкова, Вячеслав Бойко та Ігор Абдрахманів з Ворошиловграда, Андрій Кузнецов з Полтави і Юрій Сапега, який через військову службу став „москвичем". Виступати збірній України було заборонено.

УСО „Тризуб" - „Фінікс" С.К. 8:0

Цю високу перемогу за першенство „Мейджор дивізії" Пенсильвенської ліґи копаного м'яча перша дружина здобула в змаганнях, що відбулися в неділю, 29-го вересня ц.р., на власній площі в Горшем. Серію ґолів започаткував А. Зілько, який в 15-ій і 20-ій хвилинах здобув ведення 2:0. Ще перед перервою цей же змагун встановив вислід 3:0. Не зважаючи на втрату трьох воріт, німці активізували свої наступи після перерви, але завдяки знаменитому воротареві „Тризуба" Прончакові, гості не осягнули бажаної мети — здобути хоч би почесного ґоля. Після четвертого ґоля, що його здобув знову Зілько, гра набрала гостроти, яка часто перемінювалася на брутальну і судді довелося „охолоджувати" окремих змагунів жовтою карткою. П'ятий ґоль для „Тризуба", що його здобув МекАллістер, остаточно заломив дружину гостей, яка до закінчення тієї нервової зустрічі пропустила два чергових ґолі, що їх здобув для нашої дружини Сантос. На вирізнення, крім воротаря Прончака, заслужив у дружині „Тризуба" теж Гарматій, який влучно асистував для здобуття кількох ґолів.

Резервова дружина „Тризуба" перемогла резерву „Фініксу" теж „сухим" вислідом 2:0.

УСВТ „Ч.Січ" - Трентон „Кікерс" 0:2

УСВТ „Ч. Січ"– Принстон С.К. 8:1

В днях 6-го і 13-го жовтня ц.р. перша дружина „Ч. Січі" відбула два чергові змагання за першенство І-ої дивізії Ґарден Стейт Ліґи, в яких здобула дві з чотирьох можливих точки. В зустрічі з німецьким клюбом „Кікерс" на виїзді в Ярдвіл, Н. Дж., „Січовики", хоч були вповні рівним партнером господарів і навіть мали легку ігрову перевагу, зазнали поразки вислідом 2:0. Обидва ґолі були частинним продуктом судді, який не зовсім вдало проводив грою і досить похопно зарядив в 58-ій хвилині вільний стріл, після того як наша оборона успішно ліквідувала контратаку німців, а в 73-ій хвилині карний стріл за правдоподібний дотик м'яча оборонцем „Ч. Січі" на карному полі, хоч м'яч відбився від його грудей. В обидвох випадках німці здобули свої переможні ґолі. Більш справедливим в цій зустрічі міг бути вислід 0:0.

В п'ятьох змаганнях сезону, що відбулися 13-го жовтня ц.р. на площі Фарчерс Ґров в Юніон, „Ч.Січ" виграла погромним вислідом 8;1. За якістю футболу, перебігом подій на грищі та підсумком гри це була пересічна зустріч упевненого в своїх силах лідера, яким під сучасну пору є „Ч. Січ" в І-ій дивізії, й зневіреного суперника в своїх можливостях, який приїхав на ці змагання з 9-ти змагунами (4-ом трапився автовий випадок).

Серію ґолів започаткував Михайло Торій, який в 19-ій хвилині відкрив конто 1:0. Ще до перерви Хмілевський в 28-ій і Зулійо в 41-ій хвилинах піднесли вислід до 3:0. В 43-ій хвилині, коли й оборона „Ч. Січі" захопилася атакою воріт суперників, напад Принстону зумів, не без помилки одного з наших оборонців, здобути, як пізніше показалося, свого почесного ґоля. Зливу ґолів у другій половині розпочав Сирчвел в 59-ій хвилині, а продовжили Сабрій в 62-ій і остаточно чоловий стрілець дружини Андрій Бакун в 71-ій, 79-ій і 82-ій хвилинах Таким чином, капітан „Ч. Січі" здобув свій перший „гет трик" сезону. Після тієї перемоги „Ч. Січ" дальше очолює показник табелі ігор, маючи досі на своєму конті 8:2 точок і 16:5 відношення ґолів.

Склад „Ч. Січі" в обидвох змаганнях: Хамуляк, Павлюс, Сирчвел, Зулійо, Ромійо, Брієнза, Ансальмо, Сабрій, А. Бакун, Торій, Чижович, Рубалевський, д-р В. Бакун, Хмілевський. Провідник Володимир Бакун.

ІІ-га дружина „Ч.Січі" закінчила свою зустріч на виїзді з клюбом „Прінтінг" С.К. ремісовим вислідом 1:1. Єдиного ґоля для нашої дружини здобув Мурсія. Склад дружини: С. Матвіїшин, Деґілорама, Г. Матвіїшин, Золя, Овтерял, Сергіїв, Фльорис, Мур, Презимірський, Федоренко, Біназеський, Фітцґеральд, Хамуляк, Мурсія, Рубалевський, д-р В. Бакун. Провідник Петро Біназеський.

(от)

В МІНІСТЕРСТВІ закордонних справ СССР відбулася рідкісна пресова конференція з участю також західніх акредитованих в СССР кореспондентів, на якій перший заступник міністра Георгій Корнієнко, начальник генерального штабу совєтської армії маршал Сергей Ахромеєв і керівник зовнішньої інформації в ЦК КПСС Леонід Зам'ятін відповідали на питання кореспондентів і поінформували їх про основні напрямні совєтської зовнішньої і оборонної політики та стратегії напередодні зустрічі генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова з президентом З'єднаних Стейтів Америки Роналдом Реґеном в Женеві. Л. Зам'ятін категорично відкинув інформації Пентаґону, що в СССР вже віддавна ведуться досліди і випробування космічної зброї. Він додав, що якщо ЗСА не вирečуться від своїх дослідів, СССР буде змушений розпочати випробування і продукцію своєї космічної зброї. Ахромеєв і Корнієнко обороняли право СССР на оборону і розміщення ракет у противагу до такого ж розміщення американських в багатьох країнах Европи.

ПРЕДСТАВНИКИ ЕТІОПІЇ і Нікараґуа засудили промову президента З'єднаних Стейтів Америки Роналда Реґена на форумі Генеральної асамблеї Об'єднаних Націй, яку він, як відомо, виголосив в четвер, 24-го жовтня ц.р. Вони намагались опрокинути закиди ЗСА, що на їхніх територіях знаходяться совєтські вояки і дорадники. Вони також пригадали Р. Реґенові, що він ані словом не згадував про події в Південно-Африканській Республіці і про економічну кризу яка панує на світових ринках.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕПАН ТАРБАЙ, член УНС Відд. 139-го в Чикаго, Ілл., помер 14-го липня 1985 року на 64-му році життя. Нар. 1921 року в Україні. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину в Чикаго і три сестри в Україні. Похорон відбувся 17-го липня 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Пітель, секр.

....

ІВАН ҐАЛАТИЙ, член УНС Відд. 172-го ім. І. Франка у Виппані, Н.Дж., помер 15-го липня 1985 року на 61-му році життя. Нар. 1924 року в селі Ґальдорф, повіт Городок, Україна. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Франсис, брата Петра з родиною, сестру Марійку та дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Іст Гановері, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Осадчук, секр.

....

ОСИПА БЕНЦ, член УНС Відд. 171-го ім. Л. Українки в Джерзі Ситі, Н.Дж., померла 15-го липня 1985 року на 87-му році життя. Нар. 1898 року в селі Борлиці, Західня Україна. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку дві доньки, шестеро внуків і 12 правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Імени в Джерзі Ситі, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

С. Расн, секр.

....

МИКОЛА ГАЛЬЧИШАК, член УНС Відд. 131-го ім. А. Шептицького в Чикаго, Ілл, помер 16-го липня 1985 року на 75-му році життя. Нар. 21-го травня 1910 року в Україні. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Ванду, доньок Оксану і Лесю та рідних в Україні. Похорон відбувся 19-го липня 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа.

....

МАРІЯ РЕВАКОВСЬКА, член УНС Відд. 36-го ім. св. Івана Хрестителя у Вілінгу, Західня Вірджінія, померла 10-го липня 1985 року на 78-му році життя. Членом УНС стала 1943 року. Залишила у смутку Ольгу Віклі. Похорон відбувся 14-го липня 1985 року на цвинтарі Мавнт Калварі у Вілінгу.

Вічна Їй Пам'ять!

П. Когут, секр.

....

ВОЛОДИМИР КИЗИК, член УНС Відд. 481-го ім. Івана Франка в Карнеґі, Па., помер 10-го липня 1985 року на 58-му році життя. Нар. 1-го липня 1927 року в Карнеґі. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку двох братів — Івана і Павла. Похорон відбувся 13-го липня 1985 року на цвинтарі св. Тройці в Карнеґі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Г. Возняк, секр.

....

СТЕФАН ШЕВЧИК, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., помер 12-го липня 1985 року на 82-му році життя. Нар. 23-го грудня 1903 року в селі Пеновичі, повіт Самбір, Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку приятелів Стефана і Катерину Осиків, Михайла і Марію Осиків та Віру Осику. Похорон відбувся 16-го липня 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Семків, секр.

....

СТЕФАН НАЛИВАЙКО, член УНС Відд. 245-го Т-ва „Запорозька Січ" в Трентоні, Н.Дж., помер 12-го липня 1985 року на 75-му році життя. Нар. 1910 року в Новоселівці, Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Евгенію, доньку в Україні і родину в Канаді. Похорон відбувся 16-го липня 1985 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Мартиненко, секр.

....

ТОМ ДАШКЕВИЧ, член УНС Відд. 106-го ім. св. Миколая в Чикаго, Ілл., помер 28-го червня 1985 року на 22-му році життя. Нар. 1963 року в Чикаго, Ілл. Залишив у смутку батька Василя, брата Стефана, сестру Ірину з родинами. Похорон відбувся 2-го липня 1985 року на цвинтарі Елмвуд в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа.

....

ЛЯНА ІВАСЬКО, член УНС Відд. 5-го в Асторії, Н.Й., померла 14-го липня 1985 року на 49-му році життя. Нар. 21-го червня 1936 року в Україні. Членом УНС стала 1971 року. Залишила у смутку мужа Володимира, доньок Христину і Ірену Понд з мужем. Похорон відбувся 18-го липня 1985 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Хоманчук, секр.

....

ЕВГЕН КОСТЕК, член УНС Відд. 194-го Т-ва „Свобода" в Ню Йорку, Н.Й., помер 30-го квітня 1985 року на 74-му році життя. Нар. 1913 року в селі Цісілівці, повіт Жидачів, Україна. Членом УНСоюзу став 1962 року. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Александру та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 2-го травня 1985 року, на цвинтарі Вудлон в Ню Йорку, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

О. Юзенів, секр.

....

МИХАЙЛИНА СТРИК, член УНС Відд. 241-го ім. І. Франка у Вунсокеті, Р. Ай., померла 23-го липня 1985 року на 89-му році життя. Нар. 25-го липня 1895 року в Україні. Членом УНС стала 1925 року. Залишила у смутку Анну Дзаман, Володимира, Дженні Тепер і Данила. Похорон відбувся 27-го липня 1985 року на цвинтарі св. Михаїла в Блекстоні, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!

Дж. Барделл, секр.

....

СТЕФАНІЯ КОСІКОВСЬКА, член УНС Відд. 341-го ім. Ю. Головінського у Віндзорі, Онт., померла 23-го липня 1985 року на 76-му році життя. Нар. 1909 року в Престоні, Онт. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку мужа Іллю, дочку Арлину, синів Богдана і Тараса і 8 внуків. Похорон відбувся 27-го липня 1985 року на цвинтарі Гевенлі Рест у Віндзорі, Онт.

Вічна Їй Пам'ять!

Володимир Літинський, секр.

....

ГЕЛЕН ІКАЛО, член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ" в Перт Амбою, Н.Дж., померла 7-го липня 1985 року на 64-му році життя. Нар. 13-го квітня 1921 року в Перт Амбою. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку мужа Михайла, синів Кеннета і Михайла та четверо внуків. Похорон відбувся 10-го липня 1985 року на цвинтарі Преображення у Вудбриджі, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Льоренс, секр.

....

МИХАЙЛО М. ХАРИШ, член УНС Відд. 221-го Б-ва св. Стефана в Чикаго, Ілл., помер 9-го липня 1985 року на 70-му році життя. Нар. 1914 року в Ред Стар Вест, Ва. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Анастазію, дочку Христину Мюллер з чоловіком Давидом, сина Михайла з дружиною Мартою, брата Івана з дружиною Френсис. Похорон відбувся 12-го лютого 1985 року на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Карачевський, секр.

....